

عنوان مقاله:

گسترش اختیارات وکیل و قاضی در سایه قانون مجازات اسلامی 1392 با تکیه بر جرم زنا

محل انتشار:

اولین همایش ملی وکالت، اخلاق، فقه و حقوق (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

فریبرز حیدری - دانشجوی کارشناسی ارشد حقوق جزا و جرم شناسی

حسن شاه ملک پور - استادیار گروه حقوق دانشگاه گیلان

خلاصه مقاله:

مجازات زنا به دلیل تفاوت فاحش حداقل مجازات (صدضربه شلاق) و حداکثر مجازات (رجم) در نظام کیفری ایران از اهمیت فوقالعاده ای برخوردار است چرا که با اندک بی توجهی قاضی پرونده مجازات متهم از صد ضربه شلاق به رجم تبدیل گردد. قانون مجازات اسلامی مصوب 1392 در خصوص جرایم جنسی با تحولات گسترده ای همراه بوده است، از جمله این تحولات می توان به مواد 224 و 225 ق.م.ا در مورد زنا با عنف و اکراه و زنا با محصنه نام برد، تحولات ایجاد شده بیش از آن که براساس اصول و مبانی روشنی صورت گرفته باشد؛ متأثر از مقتضیات زمان و مکان و حرمت تنفیر و نگاه های حقوق بشری بوده است. به عبارتی شرایط جهانی، زمانی و مکانی لزوم تغییر در این زمینه را خواستار بوده. قانونگذار نیز خواستار تحول بر این اساس بوده، ولی به دلیل نداشتن شاکله و مبنای مشخص دچار نوعی تزلزل شده است، به نوعی که حتی اصول و مبانی عام پذیرفته شده در جرم انگاری یک رفتار را نیز رعایت ننموده. چالشها و تحولاتی که در خصوص زنا در این دو ماده ایجاد شده باعث می شود دست قضات و همچنین وکلا در پرونده ها بیش از پیش باز شود و بتوانند به نوعی تأثیرگذار در این امر باشند؛ تأثیری که نوعاً قابل پیش بینی نیست و گاه به نفع و گاه به ضرر متهم و یاریان دیده باشد و باعث بی عدالتی در این زمینه خواهد شد. اخلاق اقتضا می کند که آگاهان و جامعه علمی کشور (دانشجویان، وکلا و...) اهداف شارع در این زمینه را دریابند و چالشهای قانون را در این راستا تفسیر کنند و به کمک قانونگذار در اصلاح مقررات جامع و کامل در این خصوص بشتابند.

کلمات کلیدی:

تحولات، زنا، رجم، وکالت، فقه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/380055>

